

[Maisted]

da ministeren opgav sine procenttal til udvalget?

Besvarelse (27/3 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Vedrørende beregningsgrundlaget for de forventede energibesparelser henviser jeg til min besvarelse, hvoraf kopi vedlægges, af spørgsmål 51 (Alm. del – bilag 45) fra energipolitisk udvalg.

Bilag.

Handelsministeriet

20. marts 1979

Energipolitisk udvalg (Alm. del – bilag 45).

Spørgsmål 51:

Under henvisning til samrådet den 8. marts 1979 ønskes tilstillet ministerens redegørelse om energirestriktionerne bilagt de beregninger, der ligger til grund for de forventede besparelser.

Svar:

Der henvises til det som bilag vedlagte notat af 8. marts 1979: »Forslag om energibesparende foranstaltninger til nedsættelse af olieforbruget med 5 pct. som vedtaget af det internationale energiagenturs styrelsesråd«.

Der kan herudover anføres følgende vedrørende de beregninger, der ligger til grund for de forventede besparelser:

1. Energibesparelserne i forbindelse med vejtransport som følge af hastighedsgrænserne på 100 km/t og 80 km/t baserer sig på undersøgelser foretaget af laboratoriet for energiteknik, Danmarks tekniske højskole, akademiet for de tekniske videnskabers trafikforskningsgruppe og vejdirektoratet.

Ved en nedsættelse af hastigheden med 10 km/t på motorveje og landeveje skønnes besparelsen til ca. 9,5 pct. af benzinforbruget ved kørsel på disse veje. Da omkring 45 pct. af kørslen med benzindrevne biler foregår på de nævnte veje, kan den forventede besparelse opgøres til godt 4 pct. (ikke 2,5 pct. som anført i vedlagte notat) af det samlede benzinforbrug. Dette svarer til ca. 0,5 pct. af landets samlede årlige olieforbrug.

Hertil kommer besparelserne i autodieselforbruget. Denne besparelse er dog beskeden,

da hovedparten af autodieselforbruget anvendes til lastbilkørsel, der i de fleste tilfælde er underlagt lavere hastighedsgrænser end de netop gennemførte.

2. En beregning af, hvor store besparelser der kan opnås i energiforbruget ved nedsættelser af rumtemperaturen i offentlige bygninger, kan kun foretages på basis af visse forudsætninger om, hvor høje de faktisk anvendte temperaturer hidtil har været. Ved offentlige bygninger forstås i denne forbindelse bygninger ejet af statslige, amtskommunale eller kommunale instanser samt privat-ejede lokaler, der benyttes af offentlige instanser.

Det samlede bruttoenergiforbrug til rumopvarmning er for 1978 opgjort til 67,9 mill. Gcal., hvoraf energiforbruget til opvarmning af offentlige bygninger skønsmæssigt ansættes til 10 pct., dvs. ca. 6,8 mill. Gcal.

Erfaringerne viser, at for hver grad celsius rumtemperaturen sænkes, vil energiforbruget til rumopvarmning blive nedsat med ca. 6 pct.

Det må antages, at den hidtil anvendte rumtemperatur varierer stærkt, navnlig på grund af forskelle i individuelle vaner med hensyn til, hvilken rumtemperatur man finder behagelig. Der er dog næppe mange steder, hvor rumtemperaturen overstiger 26–27 grader celsius eller ligger under 18 grader. Hvis det forudsættes, at den gennemsnitlige, faktisk anvendte rumtemperatur ligger på 22–23 grader, vil en nedsættelse til 20 grader medføre en nedsættelse af energiforbruget i offentlige bygninger på mellem 12 pct. og 18 pct. af de 6,8 mill. Gcal. svarende til 0,8–1,2 mill. Gcal. svarende til 0,5–0,8 pct. af landets årlige olieforbrug. Der er ikke herved taget hensyn til de nødvendige undtagelser og dispensationer fra bestemmelsen om nedsættelse af rumtemperaturen.

3. Beregningen af, hvilke besparelser der kan opnås ved en årlig obligatorisk justering af oliefyrrer, er gennemført på basis af stikprøveundersøgelser foretaget i Sverige og Danmark. Der er ikke foretaget undersøgelser, der direkte viser, hvilke besparelser en sådan ordning kan give, men på basis af omtalte stikprøver når teknologisk institut frem til, at der i Danmark vil kunne opnås en besparelse på 5,5 mill. Gcal. svarende til 3–4 pct. af landets årlige olieforbrug.